

РЕШЕНИЕ

№ 2422

гр. София, 07.05.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 06.03.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Полина Величкова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **13435** по описа за **2019** година докладвано от съдия Полина Величкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С решение № 240391 от 10. 10. 2019 г. по НАХД № 6812/2019 г. на Софийския районен съд, НО, 10-ти състав е отменено Наказателно постановление /НП/ № 309715 от 11. 05. 2017 г., издадено от зам. кмета на Столична община /СО/ за нарушение на разпоредбата на чл. 18, т. 1 и чл. 35, ал. 1 от Наредбата за реда и условията за пътуване с обществения градски транспорт на територията на Столична община /НРУПОГТТСО/, за което на основание чл. 35, ал. 7, т. 1 НРУПОГТТСО е наложено на А. К. Ц. административно наказание – „глоба“ в размер на 200 /двеста/ лева.

Срещу постановеното решение е подадена касационна жалба от Столична община с оплаквания за неправилност поради нарушение на процесуалните правила. Излагат се доводи, че нарушението е описано точно и ясно и СРС неправилно е определил санкционна норма по Закона за автомобилните превози.

В съдебно заседание касаторът, чрез юрк. В. поддържа касационната жалба. Моли решението на СРС да се отмени като неправилно и да се постанови ново, с което да се потвърди НП.

Ответникът А. Ц. се представлява от адв. М., който оспорва касационната жалба и моли решението на районния съд да бъде оставено в сила.

Прокурорът от СГП дава заключение, че касационната жалба е основателна и следва да бъде уважена.

Административен съд - София град намира, че касационната жалба е допустима, като подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, в преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

Разгледана по същество, същата е неоснователна, поради следните съображения:

В производството пред СРС е установено, че на 26. 04. 2017 г. след проверка от контролори по редовността на пътниците при [фирма], извършена в автобус № 94 в района на хотел "Х." на А. Ц. бил съставен АУАН с посочена правна квалификация по чл. 18, т.1, б. "а", б. "б" и б. "в" вр. чл. 34, ал.3 вр. чл. 35, ал.1 НРУПОГТТСО за това, че 26. 04. 2017 г. в 16. 15 часа в [населено място] е пътувал в автобус № 94 с инвентарен № 2022 към Студентски град и след спирка "Хотел Х." пътува без редовен превозен документ, като е отказал да закупи карта за еднократно пътуване, продавана от контролорите. Така съставен още на мястото на проверката, актът бил предявен на Ц., който го подписал без да изложи възражение.

Въз основа на АУАН било издадено НП № 309715 от 11. 05. 2017 г., с което на А. Ц. на основание чл. 35, ал. 7, т. 1 НРУПОГТТСО е наложено административно наказание "глоба", в размер 200 /двеста/ лева за нарушението, окончателно описано в обстоятелствената част на постановлението от фактическа страна като пътуване в автобуса без редовен превозен документ, а от правна - посочено като такова по чл. 18, т. 1 във вр. с чл. 34, ал. 3 във вр. с чл. 35, ал. 1 от НРУПОГТТСО.

С обжалваното решение районният съд е отменил наказателното постановление, като е приел, че при неговото издаване са допуснати съществени процесуални нарушения, ограничили правото на защита на санкционираното лице.

Настоящият съдебен състав напълно споделя доводите на районния съд, като приема, че в АУАН и НП не са съставени в съответствие с изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. В АУАН не е записан пълният словесен израз на съответстващата на извършеното нарушение правна квалификация. Направено е единствено отбелязване "без редовен документ и отказва да закупи карта за еднократно пътуване". Не е уточнено какъв вид е документът, тъй като чл. 22, ал. 1 от Наредбата уточнява, че превозни документи са картите за еднократно пътуване и абонаментните карти. Не е конкретизиран и изразът "без редовен документ", а именно - дали изобщо липсва превозен документ, или пък е налице невалиден такъв /с изтекъл срок на годност, вече перфориран за друго превозно средство/ или същият не е предоставен на контролните органи.

В чл. 18, т. 1 от НРУПОГТТСО /отм./ са предвидени задължения за пътниците, както следва: а/ да притежават редовен превозен документ до слизането си в района на спирката на наземния транспорт или в платената зона на метрото; б/ да предоставят превозния си документ на контролните органи за проверка, а пътуващите с персонализирани карти да показват документ за самоличност при поискване;в)при констатирано нарушение и отказ за закупуване на карта за еднократно пътуване, продавана от контролор по редовността на пътниците или карта за нетаксуван пътник с абонаментна карта на електронен носител в тролейбуси и трамваи, да слязат от превозното средство на следващата спирка и да предоставят на контролните органи лична карта/личен паспорт за съставяне на акт за административно нарушение. По този начин не става ясно наложеното наказание за кое от трите нарушения е наложено

– че лицето не е притежавало превозен документ /б. „а“/, че не го е представило на контролните органи /б. „б“/ или че не е предоставило на контролните органи лична карта/ личен паспорт за съставяне на акт за установяване на административно нарушение, след като е констатирано нарушение и отказ за закупуване на карта /б. „в“/.

Така формулирано, е налице неяснота на административното обвинение. Не е посочено нито в АУАН, нито в НП именно коя хипотеза на чл. 18, т. 1, б. „а“, б. „б“, б. „в“ от Наредбата е нарушена. Неконкретизирането на правната норма, регламентираща определено правило за поведение, нарушено от наказаното лице, в настоящия случай е от категорията на съществени процесуални нарушения, тъй като лишава санкционираното лице от възможността да разбере в какво точно се обвинява и правилно да организира защитата си. Административнонаказателна отговорност не може да се обосновава по тълкувателен път.

Като е приел, че в хода на административнонаказателното производство са допуснати съществени процесуални нарушения, районният съд е постановил правилен съдебен акт, който следва да бъде оставен в сила.

При този изход на делото, молбата на адв. М. за присъждане на направените по делото разноски е основателна, поради което на основание чл. 63, ал. 3 от ЗАНН във вр. с чл. 36, ал. 3 от Закона за адвокатурата във вр. с чл. 18, ал. 2 от Наредба № 1/ 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения Столична община следва да бъде осъдена на заплати на адв. Ц. И. М. направените по делото разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 300 /триста/ лева.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд - София град, III касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 240391 от 10. 10. 2019 г. по НАХД № 6812/2019 г. на Софийския районен съд, НО, 10-ти състав .

ОСЪЖДА Столична община да заплати на адв. Ц. И. М. направените по делото разноски в размер на 300 /триста/ лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.